Mecochece Canal Control Contro לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל בראתי יצר הרע ובראתי לו ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

Torah Taylin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

שלמה ע"ה קורץ **Monsey Edition**

שבת קודש פרשת כי תצא - ט' אלול תשפ"ג Shabbos Parshas Ki Seitzai - August 26, 2023

937 – אבר"א – 1917 הדלסת נרות שבת – 1722 וזמו הריאת שמע / מ"א – 1901 זמו הריאת שמע / הגר"א – 1937 סוף זמו תפילה/הגר"א - 10:44 שקיעת החמה שבת קודש - 1:39 מוצש"ק צאת הכוכבים - 8:29 צאה"כ / לרבינו תם - 8:51

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכתן רבעוביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרד מהם הקם תקים עמו (כב-ד) - עיקר נסיונות הקדושה בדרך

בתורה. וחכמינו ז"ל בעצמם דייקו במקראות והאירו את עינינו ללמדינו איז ספור זביררו חכמינו ז"ל ודייקו מז התיבות והאותיות. רמזה לנו התורה באלו התיבות גם ליכות חיים שמחובת האיש הישראלי להתרגל בהם. ורובם מאלו לא גילו לנו חכמינו ל. וזאת כיוז שאיז אלו 'גופי תורה'. היינו שאינם מטצם המצוות ממש. וביניהם גם כז ליכות שונות שאינם נצחיים. כי בכל תקופה משמש נסיוז אחר בעולם. והתורה ונצחית יש בה רמזים לכל הנסיונות שבכל הזמנים. ויתר הרמזים הנרמזים על נסיונות זומו הטילו על בני הדורות לגלותם בעיונם.

צות 'הקם תקים עמו', אולם כשמדייקים בתיבותיו אנו מוצאים בו רמז גם לנקודה. הנחוצה מאוד ובעיקר בדורות האחרונים. דהנה הכתוב מצוה את האדם: 'לא תראה חמור אחיר או שורו נופלים' ומוסיף לומר שראיה זו היא 'בדרר'. ותיבה זו נראית כאורה מיותרת. שהרי איז בכר שום צורר לעצם ידיעת המצוה. אמת הדבר שאיז זקרה זה מצוי כי אם בדרך, אבל איז בכך שום נפקא מינא לדינא. ואם אינו ענין לעצם פילה זו, תנהו לעניז הנפילות בכללות. ואמור שרצתה התורה לגלות שהסיבה לכל הנפילות היא הדרר". הו הנפילות הגשמיים האמורים כאז. שהם תוצאה מטורח הדרר

א יהיה לד בביתר איפה ואיפה גדולה וסמנה. אבו שלמה וצדק יהיה

צוד: "אבו שלמה וצדק יהיה לד - אם עשית כו יהיה לד הרבה". עכ"ל. הרי כתב כאו ש"י יסוד נפלא. שפרנסתו של אדם תלוי כפי הנהגתו עם מידותיו. כלומר. אם זידותיו של אדם הם באמונה. ונוהג בפרנסתו בישרות. ואינו עושה שום פועלה אשר אינו גזילה ורמאות. הרי הוא מתברר בפרנסה טובה. אבל מי שחס ושלום אינו נוהג בפרנסתו באמונה שלימה. ועושה רמאות. וגזילה. הרי לא יהיה לו פרנסה טובה. אדרבא "לא יהיה לר כלום" כלשונו של רש"י.

ובאמת כז הוא הנהגתו של הקב"ה עם כל אחד ואחד. דכפי דרגתו של אמונה בטחוז. כז יהיה הצלחתו בפרנסתו. וכמו דכתיב בקרא (ירמיהו יז ה-ח): ״כה אמר ה׳ רור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן ה' יסור לבו. והיה כערער בערבה ולא אה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב. ברור הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו. והיה כעיז שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא יראה כי

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Minhagim and Customs of the Yamim Noraim (3)

YAKNHAZ(L) Havdalah. As the New Year approaches, we will have three Yom Tov Sheini days falling out right after Shabbos, when we make Havdalah to escort out the Shabbos as well as Kiddush for the incoming Yom Tov day, containing five berachos. On the second night of Sukkos, we have a sixth beracha, Leisheiv B'Sukkah. If one got mixed up and said them in the wrong order he is still *yotzei*. There is an exception to this. If he said the *beracha* of *Kiddush* before the *beracha* on the wine, he is not *yotzei* because he has followed the opinion of Beis Shamai over the opinion of Beis Hillel in the Gemara (1).

Hamavdil Bein Kodesh Lakodesh. In the *Havdalah beracha*. (the fourth one), we conclude with the words "Hamavdil Bein Kodesh Lakodesh," since we now enter the next holy day of Yom Tov. If one made a mistake and said "Hamavdil Bein Kodesh Lechol" like we say all year, it is invalid unless he corrects himself immediately [starting his correction toch k'dei dibbur]. He must repeat this beracha, but not the one on the wine by YAKNHAZ as he or she does by Kiddush.

בין הריחיים - דובלין מדף היומי - קידושין יא.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, 😓

since there is a *safek* whether that *beracha* is also invalidated (2).

On these second nights of *Yom Tov*, as soon as *Shabbos* is over,

the ladies should be told that they may not do any Yom Toy

melochos until they say "Boruch Hamaydil Bein Kodesh

The Paradox. In this *Kiddush/Havdalah* ceremony there are

some potential contradictions in halacha and minhagim. Kiddush

can be made on *Challos* when there is no wine, while *Havdalah*

cannot. What about YAKNHAZ? Ladies don't usually make

Havdalah or drink from the wine, but by Kiddush they do. So

what about YAKNHAZ? Based on the **Mechaber** (3) who rules

that Challos are valid for YAKNHAZ, since the Havdalah

becomes secondary (טפל) to the Kiddush, we apply all the laws of

Kiddush to YAKNHAZ and ladies can drink the wine after

Kiddush from the *kos*. This idea is well discussed in the *Poskim*

(4). According to this *psak*, when it comes to the various customs

of standing or sitting by the night-time *Kiddush*, one should do

Lakodesh" or "ותודיענו" in the Maariv Shemona Esrei.

ראש כולל עטרת חיים ברוד, סליבלגד חייטס

און פרוטה and not a בדינר savs the reason ב"ש holds ביים and not a ביים like ב"ה, is because they hold a ב"ש איי married for less than a דינר. R' Zeira explains that if she knowingly did accept a ב"ש. she would be דינה מקורשת is only referring to a case where he was מכודש her at night and she couldn't see it. or it was given to her שליח. Then they say she is not מכודש because an מכודשת doesn't accept marriage for less than a שו"ת בהדו"ת ס' עאן **רע"א .** דינה א paskens, "אין לגרש בלילה". He guotes the שו"ת בהדו"ת ס' עאן **רע"א**. He guotes the concludes, a כוקיש at night is not valid. but he is uncertain if this applies to קידושיר at night as well. He says that maybe since we are בוקיש thev should have the same דין. Since וצאה- והיתה thev should have the same דיt it ev should have the same ויצאה- והיתה (because she now collects her *Kesubah*), and we don't start a right. But this *svara* would not apply to *Kiddushin*, אם למסקנע he paskens that הידועיל he paskens that למסקנע may be made at night. ע"ע. The ערוד השולחו אה"ע כו' יד"ן **ערוד השולחו** and this is the *minhag* in all מקדש בלילה אפילו לכתחילה brings that we are מדינות.

The אין שער המלד brings this *kler* of the רא"ם and asks from our *Gemara* that ב"ש is discussing a case of וריש הל' גירושיו שער המלד at night. We see that it is permissible! He answers that איט איטר ירושלמי and the והיתה- ויצאה of היקש of היקש of היקש והיתה ויצאה is that the היקש of היקש of היקש of היקש והיתה. ויצאה of היקש of הי ו הא"ם, so nly *klerring* about בשטר while our *Gemara* is talking about *kiddushin* made with כדר and for that there is no היקש, so it may be done at night. The בלילה answers that when our *Gemara* says *Kiddushin* was done בלילה. it doesn't mean at night but just that it was dark and she couldn't see the denomination. The אָר מי מ' ד'ז **באר היטב** quotes the מרא"ע ס' כ". ד'ז **באר היטב** done at night is a ספק קידושיו He brings the **בנסת הגדולה. He brings the בנסת הגדולה that says it was the** minhag in his place to be ספק קידושיו but he was מקדש בלילה. but he was מקדש בלילה

The **רמ"א** mentioned above says if the קרילה already *davened מעריב* even if it's still היום גדול it's considered **המלה**

The **שוו"ע avy that אר"ח ס' קל"א ד"ו שוו"ע savs that משנ"ב.** The בנית החרג is not said בנית החרג האר"ח ס' קל"א ד"ו שוו"ע. brings a יש מקזיליץ that holds that it is omitted starting from הגאון רב אלישיב. that holds that it is omitted starting from איני מקזילין 'hat savs a *chosson ביום* חופתו does not say ביבור and the entire משנת הגרי"ש. חלק נישואין that is *davening* with him also doesn' recite it. Rav Elyashiv adds that this is only true if the שקיעה will start that day before שקיעה. However, if the חופה will take place after שקיעה, ther is said that day because that day is not considered "ימם חופתרי, If, however they are dayening Mincha in the wedding hall, even if the הרבה ה (1) פסחים קיד., עיין שו"ע הרב תעגיו (2) עי' שמירת שבת scheduled for later, after shkia, בית התנים is not said because that is already considered "בית התנים".

הלכתו סב:מז. שבט הלוי חיקיח (3) שו"ע או"ח רצויב (4) שו"ח באר משה ויקלו, שמירת שבת כהלכתו סביכו

R' Sholom Noach Berzovsky zt"l (Nesivos Sholom) would say:

Graphic Copy & Printing

(845)352-8533

"וראית בשביה אשת יפת תואר"" - The entire *parsha* of *'Aishes Yefas Toar'* is here to teach us that even if a person wins a battle with his Yetzer Hara, there's always another test he needs to overcome. The first one is when one goes out to battle. Hashem will 'give them over to you' - you will be victorious. However, then you'll face another test, and one after that. This is a lesson for life; a person is always going through trials. When he wins one, it means he will now start the next - and win Hashem is here to help every Jew; you just need to remember that you're His messenger and he will make you victorious.'

A Wise Man would say: "Opportunities are like sunrises. If you wait too long, you miss them." Printed By: Quality Printing

Let's of course Sign לכבודו too!!!

855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomavim.org

HE is always the שומר ישראל.....שומר ישראל.....שומר ישראל.....שומר

Mazel Toy to Yoram & Leah oreri on the Aufruf of their son Yoni, and his upcoming Marriageto Reena Metzger May they build a Bayis לשסולאפארווNeeman B'Yisroel

דנה כל ההוגה בש"ס רואה שחז"ל הקרושים הבינו שאין שום תיבה מיותרת אחד מהמקראות שהתורה רמזה בו על נסיונות הזמנים הוא הכתוב המדבר על המשא, והן הנפילות הרוחניים שהם תוצאה מהמראות האסורות שברחובה של עיר. אלהיד נתן לך (כה-ידפו) – סגולה לעשירות הנה פירש **רש"י:** "לא יהיה לר - אם עשית כז לא יהיה לר כלום". עכ"ל. וכתב

פרק א' וב' דאבות וכאותו רמז המובא בספר הקדוש 'תפארת שלמה', על מאמר הכתוב (בראשית לח, כא): 'איה הקדשה היא בעינים על אם הדרך', שאם רואה אדם שהשתוקקותו לעניני קדושה נתרופפה, ובבואו לעניני תורה ועבודה מתעורר אצלו קושי ורפיוז. ושואל 'איה הקדשה', היכן נעלמה השתוקקותו לעניני קדושה, משיבים לו: 'היא בעינים על הדרבי. הפסדת זאת על ידי שלא שמרת את עיניד על הדרכים. כי כל ראיה אסורה ממשיר על האדם זוהמה נוראה ר"ל, וכשהאדם נמשך מחמתה אחר כיוז שכז מוטל על האדם להיות זהיר מאוד לבל יפגמו עיניו בלכתו ברחוב.

ובפרט בימינו בדור עקבתא דמשיחא. שכידוע מצדיקי אמת שהנשמות שהיו בדור המבול יורדים כהיום שוב בעולם (ראה בספר **'טהרת הקודש'** שהאריר בעניז זה) והללו שהכתוב מטיד עליהם (בראשית ו. יב): 'כי השחית כל בשר את דרכו'. עדייו טבעם מקולקל. וגם כהיום נוטים הם להשחתה. ומשפיעים ממהותם גם על זולתם. וכשנפגשים עם אלו הנשמות עלולים גם אנו להיכשל על ידם. ולעבור על מה שצוותה תורה. (במדבר טו. לט) 'ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם'.

וצדיקים וגדולי ישראל היו חרדים ויראים מאוד מכל מראה אסור. ורבו העובדות המעידים על כר. ואביא אחדים מהו. מסופר על **הגאוז האדיר רבי פנחס אפשטייז זצוה"ל.** ראב"ד דפעיה"ק ירושלים. שהיה גר בשכונת 'בתי ברודא' הסמוכה לשוק 'מחנה יהודה', ומידי יום הלך מביתו שבשכונה הנ"ל עד לשכת הבד"ץ שהיתה אז בשכונת 'מאה שערים'. היתה זו דרר ארוכה כשבמהלכה הוזקק לעבור דרך השוק הנ"ל שהיה מלא באנשים פרוצים כידוע, ומחמת רצונו להיות זהיר מראות ברע היה הולר מחוץ למדרכה בצידי הכביש. כשעיניו מושפלות ותקועות בקרקע. מבלי להבחיז כלל בהולכי הרגל ההולכים ומסתובבים על המדרכות.

יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי". הרי מפורש בקרא הברכה של מי שיש אמונה ובטחון בה', "לא ימיש מעשות פרי". והקללה למי שאין לו בטחון בה'. דמי שחו"ש אין לו אמונה ובטחון בה', הרי נתקלל שלא יהיה לו פרנסה, ולא יהיה לו פירות.

החובת הלבבות כתב (סוף שער הבטחוז) סיפור נפלא בעניז זה וז"ל: "ואמרו על אחד מז החסידים. שהיה לו שכז סופר מהיר. והיה מתפרגס משכר ספרותו. א"ל יום א': היאר ענינר? א"ל: בטוב. בעוד ידי שלמה, ולערב היום ההוא נגדעה ידו. ולא כתב בה שאר ימיו, והיה זה ענשו מהא-ל ית' על אשר בטח על ידו". עכ"ל. הרי, מכיון שהסופר בטח במעשה ידו. לצורר פרנסתו. והאמיז ב"כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה". נענש בעונש גדול כזה. שאבד כל פרנסתו. שאבד את ידיו. נורא למתבונז! אמנם לעומת זה מידה טובה מרובה. מי שבוטח בה', הרי הוא זוכה לפרנסה טובה! וכמו דכתיב כתיב (משלי י, כב): "ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסף עצב

עמה".הרי מפורש בקרא דמי שמאמיו ובוטח בהשי"ת. הרי הוא זוכה לברכת ה' – וזוכה לעשירות! וזוכה גם לסיפא דקרא "ולא יוסף עצב עמה" – וביארו המפרשים. שברכה זו הוא שזוכה לפרנסה ועשירות במיעוט השתדלות. בלי שום עצב! מדהים מאוד! והחכם עיניו בראשו. שישתדל בכל כוחו לקנות האמונה שלימה בה'. ובטחוז בהשי״ת באמת ובלב שלם.

והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו ... ובערת הרע מקרבך (כב-כר)

The Rambam writes, "It is better and more satisfactory to acquit a thousand guilty persons than to put a single innocent man to death." Executing a defendant on anything less than absolute certainty would lead to a slippery slope of decreasing burdens of proof, until convictions would be merely "according to the judge's discretion."

An interesting story is found in Sefer L'maan Yishmau (on Sefer Ben Ish Chai). In the year 5656 (1896), a wealthy businessman in the capital city of Bagdad decided to celebrate his great success by throwing a grand feast on Motzei Shabbat. To enliven the party, he invited Nissim the comedian, a well-known figure, who used humor to mock others publicly. He was humorous, but always at the expense of other people's shame and humiliation. That night at the party, standing on a table set up to be a stage and sipping from a cupful of strong drink, Nissim made all sorts of bold gestures while he drew from his repertoire of cruel jokes and witty insults, filling the hall with noisy laughter.

During his performance, a waiter happened by holding a tray of fish in his hands. The performer took a plate and stuffed the fish into his mouth while continuing to amuse the crowd with his crude repertoire. Suddenly, a large bone from the fish got stuck in his throat. He began to choke and motion that he required assistance. Many thought it was part of his routine, while the others, not knowing precisely how to assist him, helplessly watched as Nissim turned blue and then fell to the floor, lifeless. Horrified, the wealthy host screamed in panic, for he feared he would be blamed for the comedian's death!

One of the onlookers suggested they place Nissim upstairs, in front of Saadia the Doctor's door. Maybe when he emerged from his room and saw the lifeless body, he could do something. A group of volunteers from among the many stunned guests carried the dead comedian to the upper floor, knocked on the doctor's door and hurried away so as not to be seen.

Saadia, hearing the knock, came to the door, but because it was dark in the hallway, he did not notice a man lying on the floor by his door and tripped over Nissim's feet, causing them both to roll down the steps, one over the other. Recovering from the fall, he looked at the other fellow and gasped; by tripping over this man and making him fall, he surely must have killed him! Not wanting to be punished for murder though, he stood the body against a nearby wall outside and left.

Ezra the tailor, still busy working at this late hour, suddenly noticed a man sitting on the ground, looking into his window and was overcome with fear; perhaps a thief was trying to break in? He ordered the man to leave immediately, but when there was no response, he took a hot iron burning on his stove and threw it through the window, hitting the dead Nissim in the face and knocking him down again. Seeing the body collapse, Ezra was mortified, thinking that he had killed a man! Not wanting to be caught, he dragged the body into the street and stood him up against a tree.

Soon after, a drunkard passed by and thought this man was laughing at him, so he took a bottle of whiskey and hit Nissim over the head, causing the dead body to once again fall to the ground. At that moment, a police officer was walking by, and seeing what the drunkard had done, arrested him. The news spread around town that in two days time, the drunkard would be hung for having killed Nissim the comedian. Feeling guilty, the rich businessman, the doctor and the tailor, each on their own, went separately to the police to admit that in truth, it was they who had caused Nissim's death.

The judge was unsure how to pass judgment. Never had he encountered such a strange situation, that four people should admit to killing one man! He decided to seek the advice of the great Jewish Sage, Chacham Rabbi Yosef Chaim zt''l of Bagdad, the Ben Ish Chai. The day of the court case arrived and many gathered to see how this episode would be resolved. The judge proclaimed his verdict: "All four men are free from punishment! My decision is according to the wisdom of the great Jewish rabbi." The judge went on to explain what he had learned. "Nissim the comedian caused his own death through his public mockery, and received punishment corresponding to all four forms of Jewish execution stoning, burning, slaying, strangulation - that Jews could have been sentenced to during the time of their Holy Temple!"

רני עקרה לא ילדה ... (ישעי' נד-א)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY THE TOP TO HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN TOP TOP TO THE WEEKLY TO THE WE

metaphor of a childless woman, to describe Klal Yisroel during the galus, who appear "barren" while the nations of the world appear to be fruitful, with many descendants.

Chazal (Berachos 10a) say that Bruriah, the famous wife of Rabbi Meir, once had an argument with an apostate who asked why the barren woman should "rejoice" that she did not have children? Bruriah responded that the barren woman is happy since she would rather not have children at all if it means her child would grow up to be like the apostate!

R' Yitzchok Hutner zt" explains that the *Torah*, especially the oral tradition, trains a Jew to understand things on a deeper

The *Haftorah* opens with words from *Yeshaya HaNavi*, level. To a non-Jew, the Navi's statement seems simple; "Rejoice barren one, who bore no child." The Navi uses the either you have children, or you don't. There is no deeper understanding there. But to a Jew, it is much more complex.

Furthermore, says R' Hutner, it is the mandate of the Jewish mother to ensure the continuation of Klal Yisroel. We see this from the four Matriarchs who had to make tough choices in life: Sarah Imeinu sent away Yishmael, Rivkah ensured that Yaakov got the *berachos* and not Esav, and Rochel and Leah encouraged Yaakov to leave Charan so they wouldn't be under the influence of their father Lavan.

It is apt that Bruriah, a Jewish mother herself, responds to the apostate by explaining that a Jewish mother does not simply birth a child, rather it is much more complex than that.

כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא

לעילוי נשמת אבינו מורינו ורבינו הרב חיים

There is a well-known Gemara in Brachos 8a which states that years ago in Eretz Yisroel, a newlywed groom was asked "מצא או מוצא" - Did you marry well or not? Do you "find" yourself in an unfortunate or negative marital situation or have you "found" your wife to be a wonderful and satisfying partner?

Why does "מצא" connote a good match while "מוצא" implies the opposite?

I saw a powerful pshat from **R' Shimshon Pinkus** zt"l. As a person commits to marrying his spouse, it is an enduring life-long commitment. It is not a decision one should make at the drop of a hat or in a split second. It must be thought out well, because then, he cannot second-guess himself, and ask continuously and incessantly: "Is my spouse for me? Was it a mistake to wed this person?"

The word "מצא", which reflects a past tense, means that you've already found your soul-mate, and are ready to embark on life's path together, no matter what. Whereas "מוצא", the present tense, symbolizes the ever-present question, "Did I takeh find my bashert or not"? That constant questioning is a recipe for disaster.

Similarly, our relationship with הקב"ה is analogous to that of איש לאשתו. The posuk says "דכה אמר ה' מצא חן במדבר". Hashem says about Klal Yisroel, "I've found (past tense) my beloved." Thankfully, no matter our matzav ruchani, He has committed Himself to us, and will be at our side rooting for us and exhorting us to reach higher and higher on the ruchniyusdike continuum. Unfortunately, it is we who sometimes seek avenues other than His loving embrace.

As Chodesh Elul is now upon us, let us strengthen the אני לדודי so He will iy"H resoundingly reciprocate מדודי לי

משל למה הדבר דומה

ולך תהיה צדקה לפני ה' אלקיך ... (כר-יג)

"Yossel the Pauper" as he was known, seemed Yankel! When Yossel gleefully told Yankel his tall-tale of condemned to his fate. No matter what he tried his hand at failed. He tried opening a grocery, and everything spoiled. He tried opening a clothing store, and rats ruined the merchandise. He opened a flower shop, and the flowers died. He even tried to be a janitor, but his broom broke...!

Finally, he had enough. He thought long and hard until he came up with a brilliant idea. He went to the cemetery and dug a grave. He watched closely to make sure that the "poverty" shadowing him all his life followed him into the grave. Then, he quickly jumped out and covered the grave, burying "poverty" forever!

Sure enough the tables turned and he soon became very shul sold various kibudim, Yossel out-bid even Yankel, the way to become a Tzaddik!

richest man in town. He became a sensation!

Yankel, however, was seething. No one dares outbid how he became so wealthy, Yankel decided to take revenge. He promptly went to the cemetery, found the grave and dug it open. Then he called out, "Okay 'poverty', you can come out now and return to Yossel..."

A sudden voice cried out, "Return to Yossel? Not a chance! Never! Just look what he did to me! You on the other hand, you seem like a nice guy..."

נמטל: The *Torah* describes the process of taking a collateral from a poor person. Each night it must be returned since the poor man needs his meager possessions. This, the Torah says, is called righteousness. We learn from here, that treating a poor man properly and respectfully makes a wealthy. When the High Holidays arrived and the gabbai in person into a Tzaddik, a righteous person. What an easy

כי תצא מחנה על איביד ונשמרת מכל דבר רֹע .... (כג-י)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R'GUITMAN - RAMAT SHLOMO

In a fiery shmuess delivered by R' Gamliel Rabinowitz shlita a number of years ago, he commented on an interesting phenomenon: how during *Elul* everyone is busy looking for segulos and mystical kabbalos to achieve the goal of *Teshuva* repentance. Everyone is looking for the "easy way" out! That's all great, he exclaimed, but how about learning halacha? How about opening up a Kitzur Shulchan Aruch and learning through the necessary and applicable laws? This is a great way to do Teshuvah - to come back to Hashem. By knowing the halachos and what He wants of you.

There are 74 mitzvos in Parshas Ki Seitzai which equals the gematria of "Tu" - to KNOW! The greatest way to know an author is by studying his book. The greatest way to KNOW Hashem, is by studying the Torah which is Hashem's will.

Learning the will of *Hashem* will actually teach us strategies to overcome the impulses of the heart and give us the tools to deal with difficult people and stressful situations in life. As R' Shlomo Zalman Auerbach zt" famously said at his Rebbetzin's funeral, "Usually one asks mechila at a spouse's funeral, but I have nothing to ask my wife forgiveness for, nor she from me. We lived every day of our lives according to the Shulchan Aruch!" R' Shlomo Zalman was a great man, but he was still human! Anyone who is married knows that even in the best of relationships there may be quarrels and feelings can get hurt, even unintentionally. To live together for over sixty years and not have the need to ask forgiveness can only come from a life of pure *Torah* - from 'קירבת ה'.

The number 74 - the amount of *mitzyos* in this week's *parsha* - is also the numerical value of "עד" which means to bear witness, for only the laws of *Torah*, and how one keeps them properly and correctly, can bear testimony to a person's true level of overcoming his yetzer hara and returning to Hashem. May we all be zoche to be such a witness.